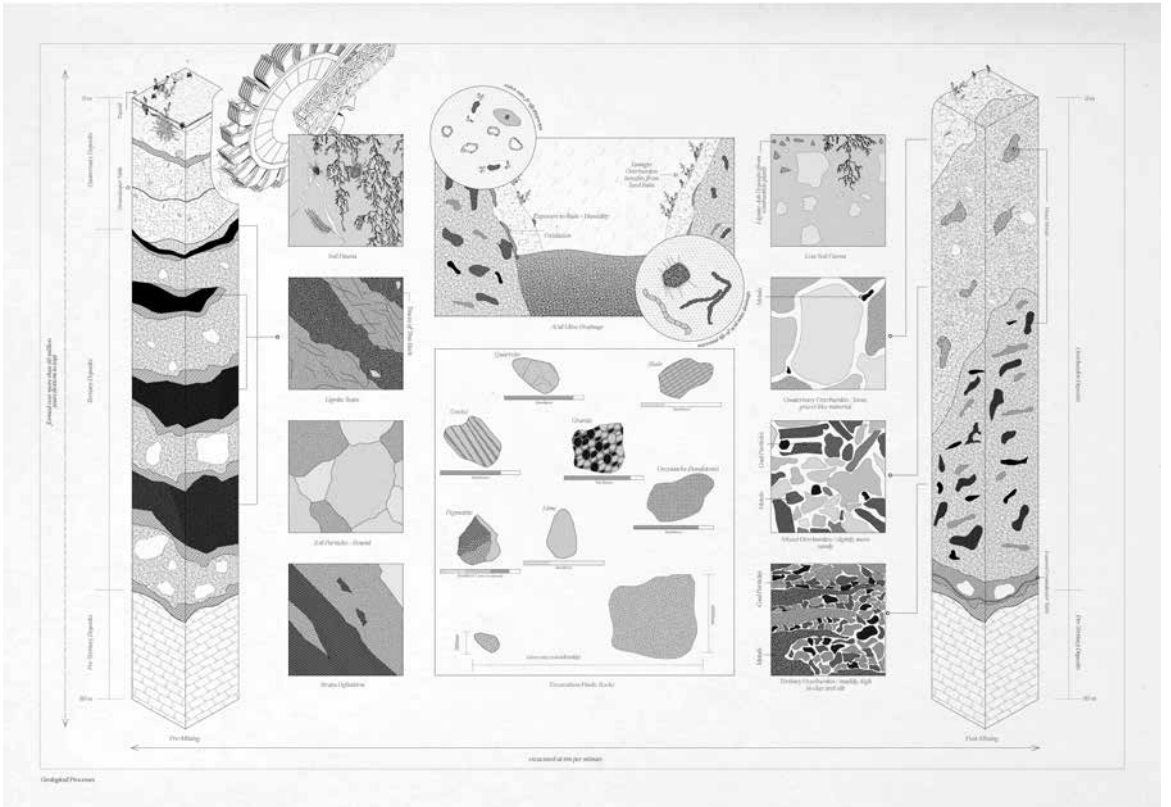
Lignite Intimacies

Anna-Lena Mueller

INSTITUTE	Aarhus School of Architecture, DK
YEAR	year 5 (Master year 2)
SUPERVISOR	Alicia Lazzaroni
DISCIPLINE	architecture

‘Lignite Intimacies’ is a call to garden industrial remnants by intertwining two cultural landscape practices of Eastern Germany: lignite mining and allotment gardening. Situated in the still-operating Peres Mine, an open-pit site south of Leipzig, the project proposes an alternative regeneration strategy over 80 years. Beginning with its current state, the timeline adapts to evolving site conditions such as seasonal flooding, groundwater pollution and the gradual withdrawal of machines. Inspired by Sylvia Wynter’s notion of the plantation and the plot, the project positions mining and allotments as two extremes of the gardening spectrum – the mine as a state-controlled, engineered landscape of extraction and allotments as spaces of care, experimentation and resistance.[1]

Reading mining soils, 2024/ De analyse van mijngronden, 2024

Lignite Intimacies

Anna-Lena Mueller

INSTITUUT	Aarhus School of Architecture, DK
JAAR	jaar 5 (masterjaar 2)
BEGELEIDER	Alicia Lazzaroni
DISCIPLINE	architectuur

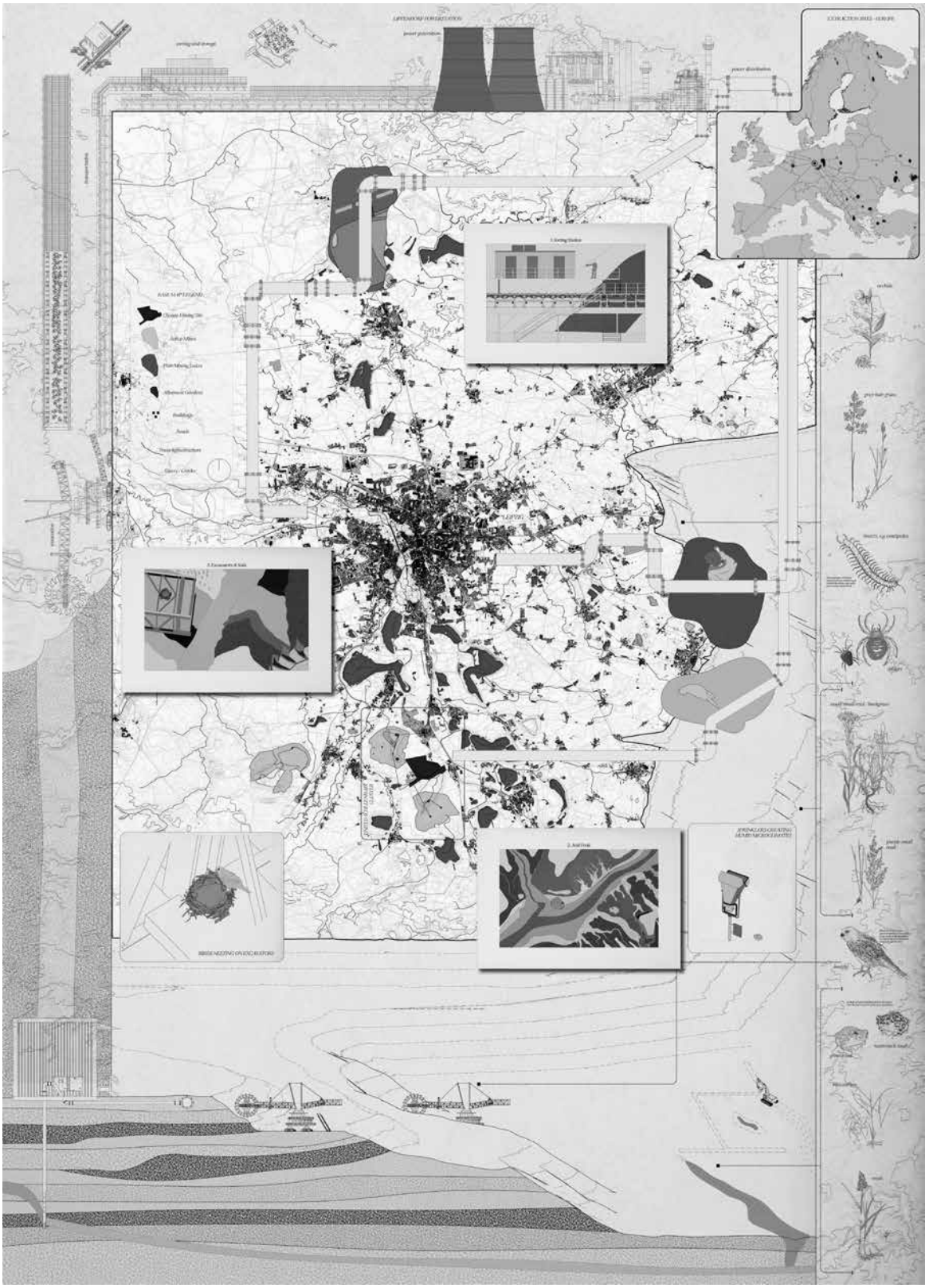
‘Lignite Intimacies’ (Affectie voor de mijn) is een oproep om de industriële restanten van het voormalig Oost-Duitsland tot bloei te brengen door twee cultureel-landschappelijke fenomenen met elkaar te verweven: bruinkoolmijnen en volkstuinen. Dit project, dat zich afspeelt in de nog actieve Peres-mijn, een open groeve ten zuiden van Leipzig, introduceert een alternatieve regeneratiestrategie met een looptijd van 80 jaar. De tijdslijn toont eerst de huidige situatie en daarna de veranderingen door seizoensgebonden overstromingen, grondwatervervuiling en de geleidelijke terugtrekking van de machines. Binnen het project, dat is geïnspireerd door Sylvia Wynter’s noties van de *plot* en de *plantation*, worden de mijn en de volkstuin beschouwd als twee uitersten binnen het spectrum van het tuinieren – de mijn als een door de staat gecontroleerd, geconstrueerd extractielandschap en de volkstuin als een ruimte voor zorg, experiment en weerstand.[1]

Het onderzoek maakt gebruik van een gelaagde methode – het brengt territoria in kaart, bestudeert overheidsrapporten, interviewt lokale activisten en ontwikkelt meer-dan-menselijke narratieven – om het lokale te verbinden met het mondiale, en zo recht te doen aan de complexiteit van deze landschappen. Menselijke ingrepen worden gezien als onderdeel van bredere ecologische processen: er wordt ingespeeld op langdurige verstoringen, maar er worden geen vaste oplossingen van bovenaf opgelegd.[2] Kennis over de totstandkoming van het mijnlandschap creëert kansen om de bestaande infrastructuur te hergebruiken, zoals de machinaal gegraven geulen en terrassen. Die kunnen worden benut om er ecologische groenstroken en leefgebieden te laten ontstaan, die geleidelijk aan een nieuw sociaal gebruik mogelijk zullen maken. Zulke sporen vormen de basis voor nieuwe, kleinschalige volkstuinen die zijn opgebouwd uit ter plaatse aanwezig materiaal zoals natuursteen of de resten van voormalige infrastructuur – dit in de geest van de geïnformeerde ad hoc-benadering die kenmerkend is voor volkstuincomplexen.[3] In de meer moerassige zones verrijzen uit graafmachineonderdelen samengestelde watertorens die via de opvang van water en de verspreiding van zaden nieuwe microklimaten en leefgebieden creëren. Tegelijkertijd maken grondwatermonitoring en

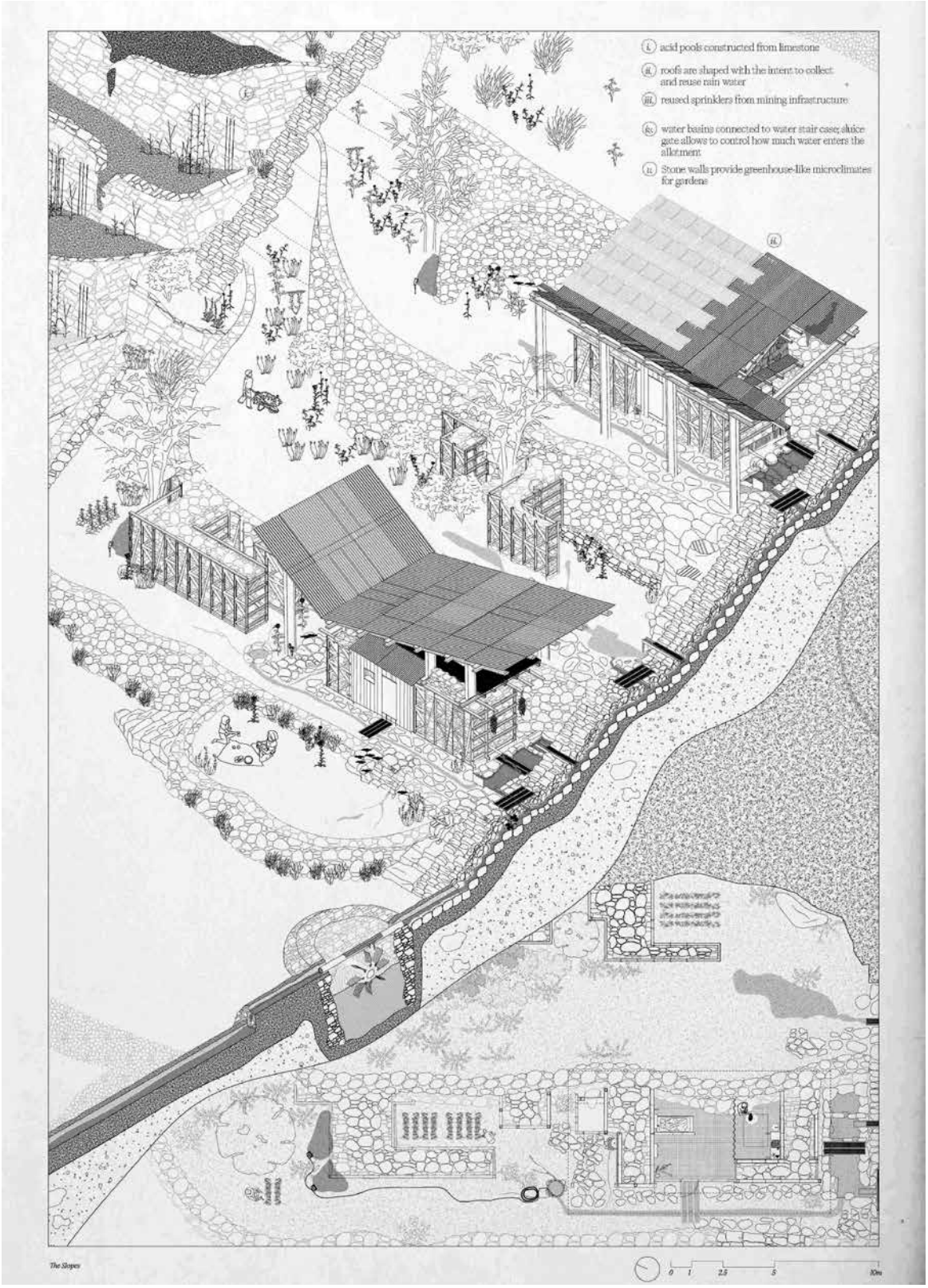
1
Anna Tsing en Elaine Gan, ‘How Things Hold’, *Social Analysis* 62/4 (2018), 102-145.

2
George McKay, Radical Gardening: *Politics, Idealism and Rebellion in the Garden* (Londen: Frances Lincoln, 2013), 157-167.

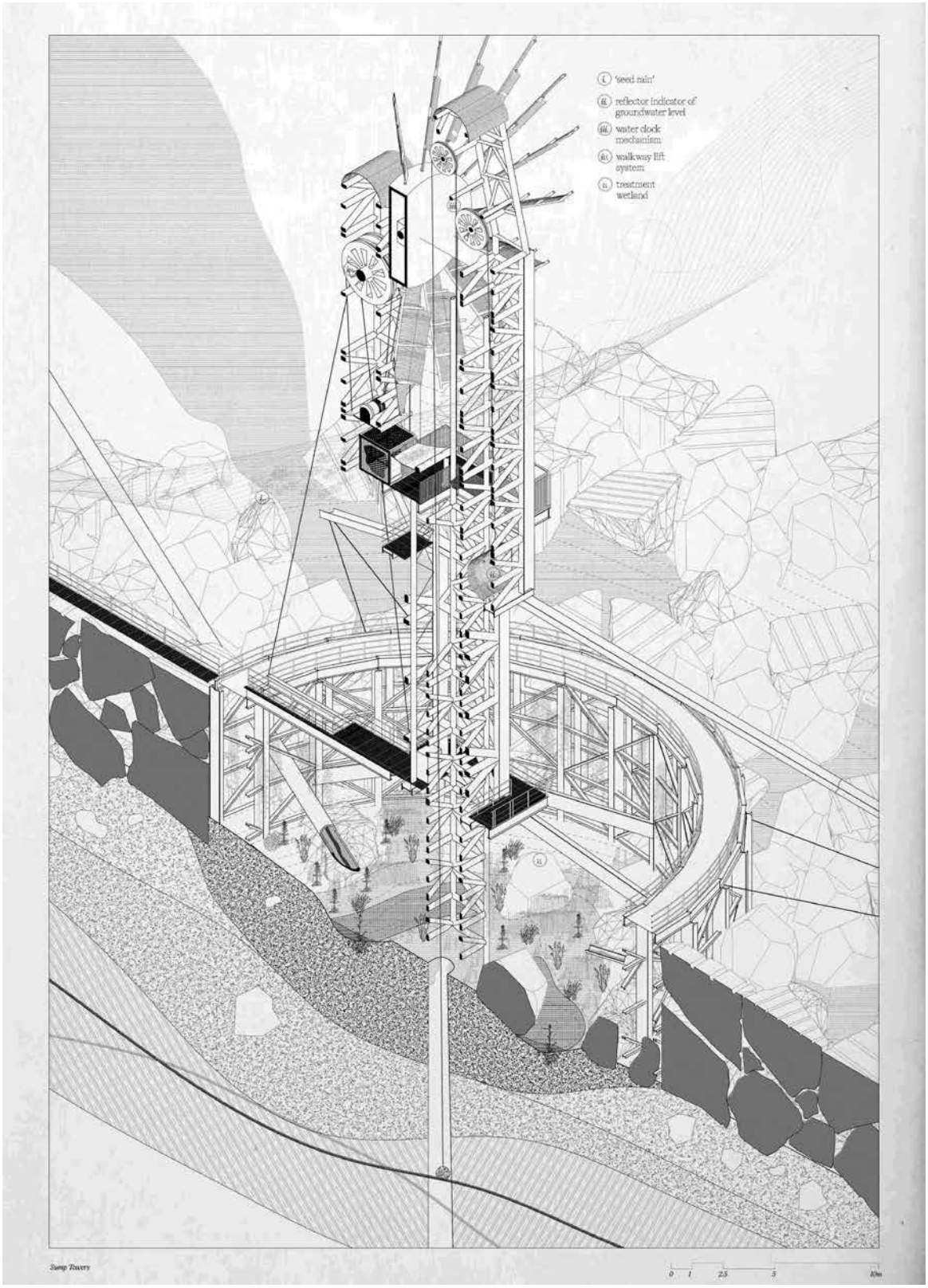
3
Sylvia Wynter, ‘Novel and History, Plot and Plantation’, *Savacou* 5 (juni 1971), 95-102.

Mapping coal entanglements, 2024/ De verwevenheden van de koolwinning in kaart gebracht, 2024

A system of allotments, 2024/ Stelsel van volkstuinen, 2024

Wetland tower, 2024/ Uitkijktoren in moerassig gebied, 2024

de veranderingen in het gebied de langzame transformatie van de mijn zichtbaar.

Het project is niet gebaseerd op de architectuur als een op zichzelf staand vakgebied; het door infrastructuur, ecosystemen, economie en tijd gecreëerde, gemengde karakter van de discipline wordt volmondig erkend. Het project maakt de relatie tussen machine en landschap, tussen immens en intiem en tussen menselijk en niet-menselijk zichtbaar.

Vertaling: InOtherWords, Maria van Tol

The research employs a multiscale methodology – territorial mappings, studying governmental reports, interviewing local activists and developing more-than-human narratives – to reconnect the local with the global, acknowledging the complexity of these landscapes. Human interventions are seen as part of broader ecological processes, responding to long-term disturbance rather than imposing fixed solutions.[2] By understanding the formation of mining landscapes, existing infrastructure, like machine-dug drains and terraces, is hacked to form ecological edges and habitat and enable social uses over time. These traces become the base for emerging allotments, with small-scale structures assembled from on-site materials like stone and infrastructural remnants, reflecting the informed ad hoc approach to allotment gardens.[3] Wetland towers, reassembled from excavator parts, create microclimates and habitats through water collection and seed dispersion. At the same time, groundwater monitoring and the changes in in the area make the slow transformation of the mine visible.

Rather than treating architecture as an isolated object, the project recognises it as entangled – shaped by infrastructures, ecologies, economies and time – visualising links between machine and landscape, the vast and the intimate, and human and non-human.

1
Anna Tsing and Elaine Gan, 'How Things Hold', *Social Analysis* 62/4 (2018), 102-145.

2
George McKay, *Radical Gardening: Politics, Idealism and Rebellion in the Garden* (London: Frances Lincoln, 2013), 157-167.

3
Sylvia Wynter, 'Novel and History, Plot and Plantation', *Savacou* 5 (June 1971), 95-102.